

2. Az 1.a) kérdésre adandó igenlő válasz esetén a megjelölés használatát akkor is meg lehet-e tiltani a védjegyirányelv 5. cikke alapján a Benelux-térségben, ha a megjelöléssel ellátott árut kizárólag a) a Benelux-térségen b) az Európai Unión kívüli államokba történő exportra szánják, és azt az adott területen belül — az árut feltöltő vállalkozáson kívül — a vásárlóközönség nem észlelheti?
3. A 2. kérdésre (a) vagy b) pontjára) adandó igenlő válasz esetén milyen mércét kell akkor alkalmazni a védjegyitorlás vizsgálata során: egy (szokásosan tájékozott, figyelmes és körültekintő) Benelux-térségbeli (illetve európai unióbeli átlag-) fogyasztó — aki ráadásul adott körülmények között csupán fiktíven vagy absztrakt módon határozható meg — észlelése irányadó-e, vagy e tekintetben egy másik mércéből kell kiindulni, például egy abból az államból származó fogyasztó észleléséből, amelybe az árut exportálják?

(¹) A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK tanácsi irányelv (HL L 40., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.)

2010. március 5-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra az Európai Unió Tanácsa

(C-121/10. sz. ügy)

(2010/C 134/36)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: V. Di Bucci, L. Flynn, A. Stobiecka-Kuik, K. Walkerová, meghatalmazottak)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

— A Bíróság semmisítse meg a Magyar Köztársaság hatóságai által a 2010. január 1. és 2013. december 31. közötti időszakban mezőgazdasági földterületek vásárlása céljából nyújtandó állami támogatásról szóló, 2009. december 22-i 2009/1017/EU tanácsi határozatot (¹);

— a Bíróság kötelezze az Európai Unió Tanácsát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Tanács a megtámadott határozat elfogadásával hatályon kívül helyezte a 2007. évi mezőgazdasági iránymutatás 196. pontjában szereplő, megfelelő intézkedésekre vonatkozó javaslatból és annak Magyarország általi feltétel nélküli elfogadásából eredő bizottsági határozatot, amely kötelezte e tagállamot arra, hogy legkésőbb 2009. december 31-ig vessen véget a mezőgazdasági földterületek vásárlására vonatkozó létező támogatási rendszernek. Kivételes körülmények ürügyével a Tanács valójában lehetővé tette Magyarország számára e rendszer fenntartását a 2007. évi mezőgazdasági iránymutatás 2013. december 31-i lejártáig. A Tanács által határozatának alapjául felhozott körülmények nyilvánvalóan nem olyan jellegű kivételes körülmények, amelyek igazolnák a meghozott határozatot, és nem veszik figyelembe a Bizottság e rendszerre vonatkozó határozatát.

A megsemmisítés iránti keresete alátámasztása érdekében a Bizottság négy jogalapot terjeszt elő:

- a) Elsőként úgy ítéli meg, hogy a Tanácsnak az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdése alapján nem volt hatásköre eljárni, mivel az általa jóváhagyott támogatás létező támogatás volt, amelynek felszámolását Magyarország 2009 végére vállalta, amikor elfogadta a Bizottság által számára javasolt megfelelő intézkedéseket.
- b) Másodsorban fenntartja, hogy a Tanács — azáltal, hogy 2013-ig engedélyezte a támogatási intézkedéseket — visszaélt hatáskörével azon bizottsági döntés semlegesítésének szándékával, miszerint Magyarország e támogatási intézkedéseket 2009 végéig — azonban legfeljebb ezen időpontig — szabadon fenntarthatja.
- c) Harmadsorban a megtámadott határozatot a jóhiszemű együttműködés elvének megsértésével fogadták el, amely elv alkalmazandó a tagállamokra és az intézmények között is. Határozatával a Tanács mentesítette Magyarországot a Bizottsággal való együttműködési kötelezettsége alól az e tagállam által a mezőgazdasági földterületek vásárlására vonatkozó létező támogatással kapcsolatban az EUMSZ 108. cikk (1) bekezdése alapján létrehozott együttműködés keretében elfogadott megfelelő intézkedések tekintetében.
- d) Az utolsó jogalap keretében a Bizottság azzal érvel, hogy a Tanács nyilvánvaló mérlegelési hibát vétett, amennyiben úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó intézkedés elfogadását igazoló kivételes körülmények álltak fenn.

(¹) HL L 348., 55. o.